

Etenim quandoquidem veniale peccatum Deum laedit, acque, ut ita dicam, hoc Dei malum est, dico, malum hoc esse supra omnia natura mala: cur? quia hoc malum sit essentialem oppositum Deo: quod non sunt omnia natura mala. *P. Valerius rite 4. operum Affectuum extirratio de peccato veniali.*

Hoc principium sequitur, cum de totius familia, re publica, ac mundi ageretur interita, atque ut si quis tolleretur flagellis, que regna, atque provincias piazi habitus peccatorum scelus, veram pravi habitus sunt. In illis immorantur, in illis conuenient, satis est semel unicum veniale peccatum committere,

Iumentum illud potest breve temporis momentum integrum dari, sive reprobari, sive fatus est familiare, Provincias depopulari, regna ipsa, & imperia agni, irreque vassalli, totumque terrorum orbem perire. Dicam amplius. Tot peccatoris in terra perditi, qui ingredi damnantur; tot justi in via salutis ambulant, & sepe intereunt; tot reprobri in inferno patiuntur. Ibique in eternum patienti: tot peccati in celo eterno mercede fruuntur. Haec animantur Deo preterea, adeoque preterio, ut illas totius sanguinis sui pretio redemerit. Hoc autem per adnationem posito, quod omnium veniale peccatum fatus est, ut quidquid peccatorum in terris est, converteatur, ac resurrecatur ad Deum: ut quidquid in sancta perseverantia continuetur, & lapsi aliquo inevitabiliter praeferuntur: ut ex infante educatur, atque in glorie sine confundetur, quidquid reprobatorum in inferno torquerit; ut beatissimis certa fuerint colorum possilio, atque ne prohiberetur, ne in abyssum precipites riteret: si haec in re mihi reliqueretur optio, alentiri debet damnationis peccatorum omnium, qui in terris sunt, & reprobatorum, qui sunt in inferno, necnon exitio eorum omnium, qui vel in mundo besti sunt, vel in gloria besti, potiusquam unice Dei offensa licet sensibili affectu. Cur tandem tempore ob causam, quis interitus, & damnatio Angelorum omnium, omniumque mortali peccato lesionata, creature dimitata, malum est, cum & contra offensa, licet venialis. Dei, priusnulli est, adeoque ordinis alteri cuiuscumque magis superioris. *Idem.*

At enim veniale tantum peccatum est, & hoc in peccato de re, nubibus momenti agitur in dictis, atque dicunt obliterari modo non nullus momenti agitur; sed ajo, hoc ipsum quidem in sensu non efficerentur, & ex levitate materie quedammodo venialis peccati gravitatem argumententur.

Si enim de ingenio aliquis fortuna acquisitione, vel factura ageretur, si vehemens aliqua cupiditas vel expedita esset, vel contendens, si de gravi aliqua pena evitanda, de suppliciis, qualia Martyres passi sunt, deque sanguinis effusione, si de vita, aut de morte sermo esset, ita alterius amor, horror autem alterius, ex vobis oratione hoc extorqueretur: vos semper damnare, semper infamitem, dignavimus, & apofatiam, hanc improbarum, veritatem vos damnavis, vicem vestram dolorem. Dicemus insignis fortuna, nomen potenter illebatrum esse, atque probata virtute opus esse, ut eidem oblitiorum. Dicemus ardenter affectum, ac naturale studium graviter tentationem, atque non communis, ut opus esse, ne eodem perturbatur. Dicemus tormentorum horrorem, mortis metum, vita anomera, in corde validas impressiones efficeret, atque confirmaret opus esse virtute, que humanos sensus omnes excedat, ne illis redamus, ac superemur. Dicemus: hic autem quid dicere possum? Bi de quo queritur? De verbo, quod retinere non valens, & potiusquam illud retinebas, ordinis a Deo constituto obliteratur: de reprobatione, quod mortificare non vis, & potiusquam illud mortis, Dei spiritum contristans, de negligenti, ex qua temere recipere non vis, & potiusquam aliquam tibis infarsa vina, Dei gloria adversari. Hoc olim erat Dei querela de populo suo apud Ezechiel Prophetam caput 13. proper pigilum hordem, & fragmen panis. Detrectarunt eam, quam milii debent obliuentiam; me contumelia afficerunt; cur? et per os illam. Hoc autem exprobatio vobis unice quaerat. *Idem.*

Levis injuria venia digna est, sed ex quo frequens est, si non ferenda, nullaque patientia est, quan fugere non possit. Rescensemus ergo, si fieri possit, & videamus, quae in sensus nostris, quot in sermones, quot in actiones etiam, que per se sensibiliter habentur per tot annos, singulique diebus peccata falso venialis irrepuntur. Super nobis incedit, terror nos apprehendit, atque scilicet olim David Psalm. 39. clamibimus: Adespiciens fuit super peccata capit nos. Pauci sunt in corum etiam, numer-

non tuebuntur. Concurrit, superator, succumbit, interit. Ubi vero simel id causa fuerit, quid deinceps non audeat? *Idem.*

Nisi emendum zelum habemus, quem toti Sancti habuerit ad hanc omnia levia crimina per penitentiam expanda, eandem fatem habeamus diligentiam, ut fauctores, & cauteles impotenter efficiantur. Nisi in id curam impendimus, ut debita diffolamus, eadem augemus. Heu! dicimus aliquando noles nos tam cito ex humanis decedere, nondum enim tot merita fumus adepti, que sufficere valeant: hoc ex religionis sensu dicimus; & sensu hic laude dignus es. Verum saepe futilis more nomine opitabili nobis es, qui pauperes fumus, bonitus operibus carentes, quam vita diuina, quandoquidem annorum nostrorum numerus non nisi auget numerum peccatorum nostrorum? Sed non ita, Domine: gratia tua beneficio vivemus, & gratia magis adhuc preterio beneficio vivemus tibi. Tot peccata misericordiam tuam fatigare non poterunt; fandus fervor iustitiae tuam mucilebit. *Idem.*

Quid dices de filio, qui omnia erga parentem sumus officia in eo constitutus, ut eidem in rebus momenti majoris praefest obediens, & illi neque contumeliam inferret, sed eidem sexentis in rebus dolorem afficeret, atque ubi se offerret occasio, non adiaboraret, ne illi disperceret: & nullam sibi fumeretur earam curarum, quo que leviores sunt, eo magis filii probant amorem, quam officia essentialia, quibus nemo deesse potest, nisi prius omnem abebeat humanitatem? Patri hac filii sui agendi ratio placere posset? An immo majoris inde afficeret dolore, quam ex inobedientia, & furore filii tibi? Hoc nostrarum nosmet gerimus pauci erga Deum, qui patet nostrarum est, ac patrum omnium optimus, cum ita veniam peccata negligimus, & credimus post haec futurum, ut Deo placeamus. Videtur ille quodammodo minus offici gravioris flagitiis aliquius, vel infidelis criminibus. *P. Nepheus tom. tertio confidenciarum pro servis dia Augusti.*

Amicus, qui sele infra essentialia dumtaxat officia continet, non est verus, commode amicus. Amicus non amo, qui operam suam mihi runcunt cum impendere vult, cum in gravi aliquo periculo, vel in extrema necessitate constitutus fuerit. Averat Deus quod unquam vii huius hominis indigebat. Amicus amo, qui omnibus attentus sit occasibus gratificandum, qui mihi, qui illis inquirit, atque pravenit, qui me mutat, ne mihi minimis etiam in rebus displaceat. Hoc res levis est, verus amicus ait, sed amico meo displaceat, igitur evitanda est. Nihil modicum est eorum, quod vel placet, vel displaceat illi, quem amamus. Hos sensus tenera, ac sincera inspirat amicitia, & qui hos sensus non lovet, vel non amat, vel parum amat. Heu! nunquid potest hoc, o Deus, dicere possum a te me amari, cum adeo parum perhorrebat displaceare tibi ea committens criminis, que ideo levia nuncupio, quia te frigide diligis? *Idem.*

Minus sepe non laetus inimici aliquis odium, aut contumelia, quam amici leves quidem, sed frequentes infidelitatem. Quomodo autem non metu, o Deus, effectus negligientia mea, ne rameo frequentium infidelitatem erga te, quantumvis ha leves mihi videntur? Quomodo ita vivens non communes sperare possum gratias, quibus nihilominus adeo frequenter in reproborum sclera sit animadversendum, cum hoc tantum discrimine, quod in illis aliquem, in his autem nullum finem inventent. Dicant igitur homines, quodcumque ipsi placuerit, ut sibi hanc absconditatem veritatem, que influvias ipsi videtur, non prohibebant, tamen, quoniam fideles nos doceat, quodcumque per penitentiam expiatum non fuerit, per ignem esse traducendum: *I. ad Cor. 3. Idem.*

Hoc Dei suprema maiestas, infinita haec excellens in hominibus querit tantum gratiam animi sensu, adeo latos, perenneque honores, ut ea, que illam offendunt, quantumvis minima sint, eam contrahant iniquitatem, & deformitatem, que intelligi nequit. Si fides nostra efficit ardenter, quam re ipsi est, ut omnibus veniale peccatum magis, quam detinet mille mortes timeremus. Ne miremini igitur, Si Sancti Joannis Climaci specus clamoribus, atque julatibus eius refonet, si Sancta Catherina Jenensis ad levium horum criminum, quorum ipsi magnitudinem perpendere abnivimus, intuitum felis velet in igauem conjectare, fed miremini, quod Christiani inventur, qui scient a Jefu Christo iustos esse judicandos, circa metum, atque religionem ultra hujusmodi peccata commitunt. *Idem.*

De veniali peccato quid docet nos fides? Si unicum preferendum est leve mendaciam nemini obstat, ut unius veniale peccatum committatur. *Idem.*

Veniale peccatum: sed diverticulum: sed qui frequenter derit, gaviorum etiam causa.

Idem.

veniale peccatum.

ven

factum est, non eum corrigeremus; non est magnum, si in his
maneas venialis, minime peccata. Hoc enim, de-
testans, impunitus, has blasphemias in spiritum san-
ctum, blasphemias irreversibilis. Considerandum est igitur
cum veniale peccatum sit offensio dei, ubi no-
met illius accusamus, nonmet accusare debere in spi-
ritu ponitentia, hoc est cum dolore & genitu cor-
dis, atque cum certo nosmet corridenti confilio. Ex
morali christiana in pater l. 7. f. 1. art. 4.

*Inseritur
et dannatio;
qua anima
signature
mala peccata.*

Errata hac, que tanquam levis contemnitur, & quæ hanc ob causam in infinitum multiplicantur, non folium a verbis evertunt communem gratiarum Dei sententiam, sed etiam evertunt fortasse consilium, quod iniuriant vos ad eminentem perfectionis gradum evehendi, quia vos hoc favore indignos, et quæ minime pares efficiunt. Potestisne tanquam levia confidere ea, quibus res tanta prohibentur? Si malum est carebo, numquid tot honorum jactura nobis leve malum esse potest? Sed cum vultis Deum vobis in singulis horas magnas conferre gratias, quas minime temere, si minime vultis eidem ostenteremus in iis, ad quæ gravissimis profitis peenis tenemini? P. Dizenne
Ius memoriorum.

— O Deus! fatio equidem omnia crimina mea, quantumvis levia mali videantur, pondus esse, quod inferis semper me derit, atque sensim in profundum destrudit abyssum. Hi plures sunt mortali simil conjuncti, qui magis magisque in dies infirmantes ad mortem adducunt. Magis, quam antea, tu ego subfido sed facio in me etenim magis indignum praeibus. Quod interim agam sine te, si vires inimici mei augentur, cum meas immunitur? O Domine! si me punire decrevisisti, immicte mihi supplicia, quae me revocent ad te, non cura ne favescerem. Tunc —

Levi's pec-
cata sunt
notitia
nationis ca-
rat. Corpus peccati, quemadmodum loquitur Sanctus Paulus, simul colligatum est. *Eius principia, incre-
menta, & finis fibi coherent;* *Colligata est iniuriae,*
inquit Otees Propheta cap. 13. Principia illius sunt
levia peccata: incremento vero peccata gravia: finis
tandem damnatio. Damnatio magis adharet criminibus
& magnis peccatis parvis. Ideo vos hac trahentes illa
etiam trahitis, & illa trahentes trahitis damnationem.
Vx igitur vobis, qui dicitis: *Cum isti nubis negotiorum
faciliam & non idem dannabilium.* Non, non idea prioris
fusis dannabilium, sed attendite, quia adiunctum: *sed for-
tatio ideo dannabilissimi.* Nuge sunt, dicitis: *ferme
fallax, ferme corporibus Ecclesiarum, que majorem
protectionem sanctificante, funefis &c. E. Groult in Qua-
dragesima sermons de rebus parvis.*

Et quidem in hoc habitu, & effectu, quo quibusdam inhaerentes peccatis, que re ipsa per se levia sunt, a Deo gratia non excideritis; numquid vobis metipis promittere potestis, vos in eadem diutius permanecetis, si in hoc permanescetis habitu? Audite et sperare in hice periculosis momentis, quibus caro a spiritu deficit, & quibus difficultissimum est coniuge eum, uter in corde viceat, Deus, & an peccatum, audet sine inquit, profumere vos constanter esse oblectatores? Creditisse voluntatem vestram semper ergo. Deam infidelem in iis, que minimi momenti confiteris, adassuram indivisiibilis puncto, quod illam a mortali peccato separabit, atque vallum illud nequam prætergrevirum? Quis fecit, utrum voluntaria in tot articulis infirmatus velira non finiat, ut volmet veliris desideris tradatis? Quis fecit, utrum cor infirmatum, & quadammodo per gradus dispositum in ea usque proeruet flagitia, que tonitruim animarum reprobatim incepant? Quis fecit, utram Deus, qui semper vos manu quadammodo dixit, frangit, eliciens vos

manu quodammodo duxit, fatigabut aliquando vos-
sufficiens, ac pemittere eos deplorabiles lapsus, per
quos deinceps ex abyssu in abyssum ruunt, & qui
tandem in infelicitissimum destinunt finem? P. Cheminias
firmitate de fere.

Levi peccata, quo homines ne cogitantes quidem
seme committunt, non ideo minus funesta quidem.
Viam sternunt ad mortale peccatum, demonique ani-
mae juvam spuriant: vix concorpi percipit cursus, at
que comprehenditur, quonodo haec aquila filaments ad
mortem adducunt. Sed non id tamen minus verum
est, hec ex ferri, ubi in via percerberunt. Minus
difficilis levia peccatum a gravi, quam innocentia a pec-
cato. Quonamobd si homo sua facturam fecerit innocentia;
& si virtus eius, que adeo confitans vide-
batur narrare potuit, vereri debet, ne in turpissimam
decedat infelicitatem. David in eundem sturum chom-

secundat beneficium. David in adiun futurum obambulans solario, oculoque spios in Bethsabeam conjiciens, arbitratusne fuisset futurum, ut obtutus paulo

& haec securitas nostrum constituit periculum. Santos nos esse arbitramur, quia a necessariis scleribus abs-
tineamus; haec credimus, quia de alto vertice non ce-
dimus. His statas fortasse magis terribilis est, quam
statas nequissimorum peccatorum; tunc enim malum
non percipimus, neque comprehendere volumus, nos
per illud ad mortem adduci. *Idem.*

preferunt affectionibus, que nos pertinuerant iniqui-
tates *Auctor Ans.*

Fatebor equidem, veniale peccatum leve peccatum
est, sed leve malum eius haec equidem latet. Levum
est, cum iam mortali peccato conteratur, quod etiam
leuum omnium maximum; sed si absolute, ac in cul-
pam ipsius speciei, nullus dolor est, nullus infamia, nu-

per illud ad mortem adduci. *Item.*
Non contemnatis venialis peccata. *S. Augustinus* sit, eo quod vobis levia videuntur, sed potius illa metuete, quia magno in numero sunt; sepe enim accidit, ut plura, licet exigua, infecta inferant mortem, cum magna eorum quis prematur multo. *Aenea* maris gradae admodum levia sunt; verum nihilominus rates in imum dejejunt, ubi nimium illis onus fert. *Nihil* levius, subtilissime videatur guttis pluvie; quas in terram videamus dilabentes : atamen ubi affidit sunt, fluvios augent, ac torrentes efficiunt, quibus everuntur aedes, & agri inundantur. Non igitur solum spectator, nullus doceat eis, *huius* misericordia, num iumentum, quantumvis crudelis sit, atque turpe quod infelix eorum criminum, quae levia dicimus non sit anteferendum. *Levia* illa sunt, quia leviter ac temere committuntur, quia quod sit, fatis confidetur. Venialis peccata cum mortale collatum identitatem, quod morbus, si cum more conseratur. Pater mortem terribilis esse; hoc tamen non prohibet, quod minus lepra, lues, parasita, lithias, febris ardens & affida magna sint mala, atque summa cura evanescere. *Pater de la Colombiere*, sermone hujus argumentari.

Inter omnes peccata, quibus concurrit Deus venialis, peccatum punire, ubi maior est subtractione graviter, cum vulgo graviter crimina, & leprosia etiam curare, quam vultus. Namque ex corpore corporis.

Esto peccatum hoc sit levo ex parte peccatoris propter illius infraimpatitatem, ac scilicet levo sit ex parte materie, so quod minimi est momenti; levo sit ex parte effectuum, nemini enim damnum infert; levo ex parte venie, que facta conceditur, & ad quam obviam plures in Ecclesie pateruntur; levo ex parte gratiae, non enim eam detet; nūquid autem levo est ex parte Dei, qui meretur, ut aque in minimis, atque in maximis mandatis sibi obtemperetur? Num levo est ex parte Dei, qui omnino in statua Sanctuarum appendit? Procedit semper magnum est ratione mortalis peccati, in quod animam impellit; magnum est ratione majesticis, & sanctitatis Dei, cui affect inquietum; magnum est ratione penitentia, quas divisa sunt iusticia. *Julij fermate huius Argumenti.*

Non vereor uti parte sermonis, quo Sanctus Basilius quendam avi sui devotam virum alloquitur hominibus vulneribus eamdem conficiunt. *Idem.*

ius quemadmodum eti si devotus virtute aliquotus hominita septima. Erat illi similis plurimis, quos hodierni die videmus; sicut omnes eorum characteres gererent. Religioni fidei veretur enormia criminis, pietatem suam fiduciam ingenii sui libid nem dirigebat, a mortalius noxis abstinebat, in lobivis dumtaxat peccabat, ex modo, que nos, loquebatur. Nil mihi mea exprobavit confitentia, nil feci, quod magnum sit malum, honeste vitam tradicere, non tam violentus, injutus, impudicus. Atamen credituisse? licet morbus ejus ad mortem usque nequam procederet, erat tamen inmedicabilis. Ebene! frater mi, ajebat Sanctus Basilios, quam deploranda est fors tua, & etiam mea, quandoquidem hoc negotium aggreditus sum! Si magnus esset peccator, de salute tuu non delapsarim; Talius esset tibi oculos infernos ignes objiceret, ut ad tempestifum revocarem, ac certus sum futurum, ut etiama hac supplicia confundarens, que te procul dubio flesteret, ubi sis ficederas peccatis, que in te exercent tyrannidem. Sed quia ve- nialiter dumtaxat peccas, dic, queso, mihi, quibus verbis uti debet, ut te ex imminentem eripiam calamitatem? Autem dilectionem Christianarum tomo i. sermone habet argumentum.

Duxit et naufragii genus. Primum, cum aqua agita-
ta, contrariae venti navae in pleno mari concu-
tiunt, evortunt, ac fluctus obruunt: que insignium
pascuum sors est, qui affectum suorum vi agitat, i-
atque concupiscentia sua pondere opprimit sine due-
re, & sine navia perirent. Alterum, quod sequit
periculum est, proficitur ex risis quibusdam festin
pelagus exceptientibus, qua causa sunt, propter quam
navis submersione, tunc ubi minus existimat, in ip-
so portu, & ubi tuismus esse censetur. Talis est
lapus animarum, que a mortali peccato fuii cavi-
t, sed venialis nullo habent in discrimine, eaque in ani-
mas suas ingredi soant, se mittere in abyssum labu-
tur. Assuefacti, exempli gratia, officiosa mendacia
preferre, in aliorum societate alias illudunt, alienis
que sumptibus rebeatant. Haec mala non sunt: etsi
fou quod velitis Deus uiscificare seu veritas contemptum,
fou ad aliquid gravius sternatur via, accidit, quod
cum dubios digitis a naufragio diffusum, facile in
principes labitur, & de peccato venialis in mortale
proximum. *Idem.*

prosumus. Idem.
Qui spernit media, paulatim decider. Quantum trepidationis hoc monitum nobis debet incutere levia criminis nostra intuitibus! Valvula, que haec animae nostrae infilunt, levia sunt, sed mortalia sunt; cum illis mederi negligimus. Parva negligunt, si feceris in semiperfectorum, peccata non sunt, si feceris gravia, peccatorum sunt causa. Virtutem nostram non evenerit, sed paulatim illam infundat, locumque ria rem. 3. dilectorum spiritualium.
Ut verbo exprimimus nequitiam, & gravitatem peccati, quod leve, & veniale dicimus, dico Dei offendit, ideoque tantum malum, ut licet de tonitru terrarum orbis latere ageretur, vel integra illius pro- huberter eiusvers illud committingo: gloria, & honore. Del ita creatio res omnibus praefat, ac tantam afflictionis populus presentem, ut dubitandum non sit utriusque portas mundi totius salutis fit reliquendis. Quod

Quamvis
peccatum ve-
niale sit lev-
e peccatum ,
nihilominus
Ieve malum
non est .

e Perna, qu-
Deus in ha-
vita peccati
veniale pu-
nit.

1- Gravia mal
D- sipe ab ex
gals ducat
• initium, &
; peccata ne
II- quiora a le
vibus .

5, Habitus ve-
nialia pecca-
ta commis-
tendi effici-
tut in gravie
rascadamus

Veniali pec-
cati gravitas
quamvis le-
ve decatur.

